

Dnevnik: Skrb o starijim osobama u kućnoj njezi

Ovaj dnevnik ilustrira **Skrb o starijim osobama u kućnoj njezi** u jednoj njemačkoj obitelji. Prikazi se baziraju na iskustvima i doživljajima njegovateljica i njegovatelja koji su posredovanjem Linara FairCare upućeni na njegovateljski posao u njemačku obitelj. Ovdje se ne radi o opisima jednog konkretnog iskustva, već o različitim dojmovima i prikazima sažetima u ogledni dnevnik, kako bi nam zornije dali uvid u njegovateljski posao.

1. dan: Dolazak u obitelj	2
3. dan: Shvaćanje posla	2
8. dan: Kakva je zarada	3
16. dan: Njegovateljice -posao za pametne i slobodne žene	3
21. dan: Moj tipičan dan	4
28. dan: Prilika za bolje sutra	4
34. dan: Slobodan dan	5
40. dan: Njemačke odgojne metode.....	5
46. dan: U čokoladi je spas.....	6
51. dan: Rođendan moje kćeri, a ja nisam s njom	6
58. dan: Karakteristike dobrog njegovatelja	7
Iskustvo - Zašto kao njegovateljica otvoriti obrt u Njemačkoj?	9

1. dan: Dolazak u obitelj

Danas sam doputovala u Frankfurt. Najviše sam se bojala brojnih presjedanja. Na putu do obitelji gdje ću ra diti kao njegovateljica, promijenila sam čak sedam prijevoznih sredstava: automobil do aerodroma, avion, tri vlaka, autobus... i na kraju automobil mog poslodavca. A sve zajedno je put trajao manje od pet sati! Nevjerojatno! Za Nijemce uvriježeno a nama s balkanskih prostora znanstvena fantastika. Kartu sam kupila internetski i zgrozila sam se kad sam vidjela nekoliko presjedanja; tim više jer je između dolaska jednog vlaka i polaska drugog prolazilo samo maksimalnih 10 minuta. Ljudi koje sam susretala -a bilo ih je svih rasa no svi su govorili njemački jezik -čak i među sobom, dakle ti ljudi, ti "new-age Nijemci" bili su izuzetno džentlmenski nastrojeni pri pogledu na moju "borbu" s koferom u koji stane dva ormara. Stalno mi je netko nosio i ubacivao kofer. Bez riječi, bez glupih priča... Samo osmijeh. Ipak su Nijemci nenadmašni džentlmeni. Obitelj gospođe koju ću njegovati je jako ugodna i prijateljski raspoložena. Djeca -predivno odgojena. Izgledaju kao obitelj s reklame za životno osiguranje.

3. dan: Shvaćanje posla

Danas je treći dan mog njegovateljskog posla. Nisam to radila nikada izuzevši brige za baku i mamu. Za sada mi je to dovoljno jer u Njemačkoj nema brljanja. Nema da jedna osoba radi sve pa tko preživi -pričat' će. O gospođi Marie se osim njegovateljice tj. mene, brinu: obiteljski liječnik koji je raspoloživ za pozive i usred noći, medicinska sestra koja dolazi dva puta tjedno i žena koja je dolazi okupati -jednom tjedno. Ustvari njegovateljski posao je više njegovanje duše. Stariji ljudi su zaista kao djeca. Podjednako su durljivi, svojehlavi i podjednako željni nježnosti. Kada to sve znate tada taj posao radite s lakoćom. I točno znate što očekujete a znate i što se od vas očekuje.

8. dan Kakva je zarada

Prošlo je tjedan dana kako sam postala njegovateljica i blogerica koja želi svojim kolegicama (po mucu i struci :-)) hehe evo danas sam i pjesnički raspoložena) pružiti čim više informacija o tom poslu u Njemačkoj gdje ja privremeno radim. Inače ta "privremenost" mi se sviđa jer, budimo realni, malo je poslova koji nama -zrelim ženama, omogućavaju da u tri mjeseca, svoju financijsku situaciju učinimo podnošljivijom. Ako ste marljivi, korektni i spretni a uz to baratate s njemačkim, u tri mjeseca možete donijeti kući 4.000 €. To nije malen novac a poglavito kad uzmete u obzir da pri tome imate pokrivena najveće troškove. To su stanovanje, hrana i režije. Gledala sam postove "grupa njegovateljica" na društvenim mrežama u vrijeme kad sam ja razmišljala da li da se odlučim na taj korak... Iznenadilo me često razmišljanje da je zarada mala! Mala??? A gdje bi vi to u Hrvatskoj zaradili toliko da možete uštedjeti mjesečno 8.000 kuna? Prvenstveno pitanje treba postaviti ovako: tko bi vas zaposlio s 50 godina ako posla nema niti za mlade.

16. dan: Njegovateljice -posao za pametne i slobodne žene

Volim osjećaj da je posao njegovateljice, nadasve plemenit posao, koji su kroz stoljeća i diljem carstava i kraljevstva na europskom kontinentu, radile prominentne i pametne neudate žene. Taj posao im je omogućavao samostalnost o kakvoj su udate žene mogle samo sanjati. Samo da se zna :-)

Ja se sada osjećam samostalnom. Jedino novac može nama ženama omogućiti samostalnost. Znae, moja gospođa Marie nije baš lake naravi. Nije bila niti kao mlada, kaže njen sin :-)) Da bi mi to potkrijepio ispričao mi je šaljivu priču... Kaže mi doktor: "Znae Ivanka, moja mama je imala Vašu energiju kad je bila mlada. Odmah ste se prepoznale!" O pa, reko' drago mi je da je tako. To mi je kompliment! Znae li Vi kako se ja

nadmudrujem s gospođom da proguta lijekove... Smije se doktor i veli: "Ja sam u stanu imao jednu vrlo vrijednu i lijepu sliku...al' moja mama je stalno govorila da joj je odvratna i da je baca u depresiju...naravno nisam je micao jer meni se sviđala a visila je u mojoj kući...Jedan dan je mama -mrtva hladna došla meni i u sred razgovora izvukla iz taškice ogromnu uredno složenu crnu platu...I dok je razgovarala -prekrila je sliku."

E sad zamislite o kome se brinem :-)) U ovim poznim godinama sigurno nije omekšala. :-)) Ali nisam ni ja mačji kašalj ... he-he ...

21. dan: Moj tipičan dan

Vrlo brzo sam shvatila da je ljudima u dubokoj starosti najvažnije da im se ne remeti rutina. Niti to nije garancija da ćete provesti dan bez većih stresova ali recimo da se drastično uvećavaju šanse za time. Moja stara dama -gospođa Marie boluje od demencije. O manifestaciji te bolesti sam imala potpuno pogrešnu predodžbu, smatrajući je zaboravljivošću. Dementni ljudi (mislim na tešku demenciju) ne gospodare svojim ekstremitetima, sve fiziološke potrebe obavljaju u krevetu i ne znajući da ih obavljaju. Imaju trenutke lucidnosti -kada možete s njima i porazgovarati. Izrazito su nemirni a koji puta i agresivni. Gospođa Marie je povrh toga i gotovo slijepa ali izvrsno čuje. Možete misliti tog veselja!

Budim se u 6 sati. Trčim, i vježbajući ponavljam svoju mantru "Ti to možeš.", "Ti to možeš", "Ti to možeš"...

Slobodna sam do 9 sati. Gospođa Marie se u to vrijeme budi. Presvlačim joj pelenu, obavim jutarnju higijenu -pranje zuba, brisanje vlažnim ručnikom koliko ona dozvoli i ustajanje iz kreveta. Vrlo je važno dementnu osobu uopće ubijediti da ustane. Doslovno ubijediti jer na silu je nemate šanse pomaknuti. Doručkuje za stolom. Moram biti uz nju i pažljivo je pratiti jer su takvi bolesnici nepredvidljivi. Nakon jela vratim je u krevet i tada često zaspe a ako to nije slučaj, satima bubnja po rubu kreveta. Za to vrijeme se pobrinem se za rublje (ili prostrijeti ili oprati ili ispeglati) kojeg svaki dan ima kao da imate novorođene blizance... Skuham ručak za koji nastojim da svaki dan sadrži juhu... Nahranim je i očistim kuću... Ako je lijepo izvedem je van u invalidskim kolicima i tada slatko zaspe -valjda od svježeg zraka.

28. dan: Prilika za bolje sutra

Jedna od procentualno najbrojnijih skupina koje čine hrvatsko siromaštvo još pogubnijim po čitavo društvo su -zrele žene. Za njih u Hrvatskoj ne samo da nema posla nego nema niti ideje kako bi se to promijenilo. Nekada najbudniji i najbolje plaćen sloj radnika, danas više ne postoji. Nema organizacije rada u kojoj je kolegica s najviše staža u određenim poslovima, bivala šefica manje ili veće radne skupine koja te poslove radi. Nije li onda posve logično što se krizi ne vidi kraja? Zamislite koliko znanja i vještine ostane zauvijek neiskorišteno!

U Njemačkoj nije tako. Upravo zato Njemačka i je odredište iz snova, svakome tko želi od vlastitog rada živjeti dostojanstveno a **NAROČITO ZRELI LJUDI!** Ovdje -ne samo da im se pruža šansa, već su i izuzetno cijenjeni. U Njemačkoj je iskustvo poželjno. Ako znate njemački jezik barem dovoljno da možete ostvariti komunikaciju vezanu uz neko radno mjesto, u Njemačkoj nećete čekati posao. Plus! Što je i najvažnije pa sam ostavila za kraj; zreli ljudi iznimno cijene sigurnost, odnosno -da znate s velikom vjerojatnošću što vas čeka sutra. Upravo je taj osjećaj ono najveličanstvenije što

može doživjeti zrela žena koja je u svojoj zemlji godinama nezasluženo šikanirana i bez posla. Bez dostojanstva... A još uvijek s puno ponosa. U Njemačkoj vas svatko respektira kao osobu, dok se trudite raditi svoj posao najbolje što znate i dok god poštujete sustav. Nema gašenja čikova po cesti a niti vožnje bez sigurnosnog pojasa. I sve funkcionira besprijekorno.

Krenete li kao njegovateljica starijih, nećete pogriješiti. A puno ćete naučiti. I uvjeriti se da je bolji život ne samo moguć nego da je isključivo stvar vašeg izbora. Jeste li hrabri ili ne.

34. dan: Slobodan dan

Danas je četvrtak, prošlo je gotovo pet tjedana i ovo mi je najdraži dan u tjednu. Naime četvrtkom dolazi gospođa Katrin, tako da sam u mogućnosti provesti 4 sata po vlastitom izboru. Isto tako se dešava i utorkom, Moji slobodni dani, na koji po ugovoru imam parvo, sam u dogovoru sa obitelji dogovorila da podjelim na dva dana, tj. dva puta po četiri sata (utorkom i četvrtkom) slobodno. Umjesto nedjelje.

Danas sam otišla u obilazak grada.

Grad je naprosto čaroban -ima sve što je potrebno za lijep i funkcionalan život kao i povijesne znamenitosti. Preljepo!

I tako sam vam ja provela predivna četiri sata u kojim sam uspjela i otići u muzej grada.

40. dan: Njemačke odgojne metode

U obitelji gdje momentalno radim, izuzetno drže do marljivosti i lijepog vladanja. Napisala sam -imaju četvero djece i svi su toliko pristojni da je to neizrecivo... A tek kakve radne navike imaju... Kad samo pomislim na one drogirane idiote -potomke naših bogataša, vjerujte -ne vraća mi se u Hrvatsku. Jer se svakog dana u Njemačkoj susrećete sa sitnicama koje vas oduševavaju a ustvari su potpuno normalne. Tek tada shvatite koliko smo svi otišli u glavi i kako su nam se kriteriji snizili. Nažalost.

Svakodnevno svjedočim koliko ta djeca rade i koliko se trude. U SVEMU. Koliko opća klima može čovjeka unaprijediti ili unazaditi! Uglavnom kad vidite tu marljivu djecu kako se trude učiniti nešto za što nisu fizički sposobni... Ali ono iz petnih žila. Naši roditelji bi se sjurili, urlali,

histerizirali... Dobit će bruh, puknut' će mu žila u mozgu... I takvi "sačuvaj-Bože"scenariji... Ovdje samo djecu gledaju kako se trude i nitko ne radi dramu.

46. dan: U čokoladi je spas

Subote ne volim. Bude gužva i vrema ispred našeg prozora jer je obitelj na okupu i obično zajedničko vrijeme provedu zajednički radeći nešto ili baveći se sportom. Preslatki su ovako kad ih čovjek gleda i gospođa i gospodin i njihovo četvero djece. Ali njihova prisutnost uznemiri ogromnog psa Roya, koji je zbilja dobručina ali se glasa kao lav iz dubokog bunara. Ne trebam vam reći kako to utječe na gospođu Marie! A tek na mene! Ajme majko! Pas laje, Marie bubnja a najmedeniji član obitelji (i najmlađi) -moj prijatelj Stephan, bez prestanka zvonu na vrata. Kad mu otvorim on kaže: "Ivanka donio sam ti orahe za doručak" Ima 3 i pol godine i zbilja nešto tako pametno i medeno si nemožete zamisliti. I istrese mi u hodnik pune "tačke" oraha... I kaže: "Dobar tek!" i čeka... Čeka čokoladu jer mu je mama ne kupuje ja ja sam ga ponudila par puta ne znajući to. Ja mu kažem: "OK Stephan ALI - prvo odi pričaj s bakom malo i podragaj je. I obećaj da nećeš reći mami. Ako kažeš -više ti nedam!" I u jednom momentu samo nastane muk. Bubnjanje prestane. Lavež isto. Sve potone u mir i red.

I nek mi kažu da čokolada nije zdrava! :-)

51. dan: Rođendan moje kćeri, a ja nisam s njom

Imam tri kćeri. Vezane smo kao nokat i meso. Cijeli život sam ih cukljala sa sobom gdje god sam mogla i sada prvi puta nismo zajedno za rođendan. Jutros me ulovila takva tuga da je to neopisivo no svjesna sam da su moji osjećaji granični sa majčinskom posesivnošću jer jednom je trebao doći i dan da rođendane ne slavimo zajedno. Ali znate kako je - uvijek vam taj dan dođe prebrzo. Da bi olakšala sama sebi a I sinu gospođe Marie je sutra rođendan, predložila sam da se svi sastanemo u njihovoj kući, naravno da doteglimo i moju Marie, i pojedemo tortu koju ću ja napraviti u čast oba slavljenika. S oduševljenjem su moju inicijativu prihvatili a torta se već hladi. Sve potrebno za nju sam kupila kad sam imala slobodan dan jer tada je već pao dogovor. Majstor sam za torte. Nije da se hvalim ali to svi kažu. Godinama sam prikupljala recepte gdje

god bi me put odveo.

58. dan: Karakteristike dobrog negovatelja

Simpatičnost je presudna osobina onoga tko ŽELI dobiti negovateljski posao a naročito onoga tko ga želi raditi dobro.

Kad razgovaram s ljudima, pitajući ih da mi opišu najsimpatičnije ljude s kojima su radili, oni uglavnom ignoriraju urođene karakteristike (inteligencija, ekstrovertnost, privlačnost, i tako dalje), i umjesto toga usredotočuju se na kvalitete koje su u potpunosti pod kontrolom uma, kao što su pristupačnost, poniznost i pozitivnost. Ljudi koji posjeduju te vještine nisu samo vrlo simpatični, već i značajno uspješniji te žive bolje -između ostalog i jer su bolje plaćeni.

"Biti ljubazan" je pod vašom kontrolom, i to je stvar emocionalne inteligencije. Za razliku od urođenih obilježja, kao što je inteligencija (IQ), emocionalna inteligencija (EQ) je fleksibilna vještina koju je moguće poboljšati s naporom.

Simpatični ljudi znaju tko su. Oni imaju samopouzdanja dovoljno da im bude ugodno u vlastitoj koži. Koncentrirajući se na ono što vas pokreće i čini sretnim kao pojedinac, možete postati puno zanimljivija osoba nego ako pokušate osvojiti ljude sa strane donošenjem odluka za koje mislite da bi tako i oni.

Simpatični ljudi ne sude. Ako želite biti simpatična osoba, morate biti otvoreni. Biti otvorenog uma čini vas pristupačnim i zanimljivim drugima. Nitko ne želi razgovarati s nekim tko je već formiranog mišljenja i ne želi slušati.

Otvoren um je presudan na radnom mjestu jer on znači pristup novim idejama i pomoć. Da bi uklonili predrasude i prosudbe, morate vidjeti svijet kroz oči drugih ljudi. To ne zahtijeva od vas da vjerujete u ono u što oni vjeruju ili opravdavate njihovo ponašanje. To jednostavno znači da napuštate poziciju osude. Ljudi su tada u vašem društvu opušteni jer budu ono što jesu.

Simpatični ljudi ne traže pažnju. Ljudi su nerado s onima koji očajnički traže pozornost. Jednostavno biti prijateljski nastrojen i obziran je sve što je potrebno za pobjedu. Kad se govori prijateljski i jezgrovitim načinom, primijetit ćete da su ljudi mnogo pažljiviji i uvjerljiviji nego ako im pokušavate pokazati da ste važni.

Kada ljudima dajete pozornost, kao što svi razumni sugovornici priznaju da je postignuće, pomaknete fokus na sve ljude koji su naporno radili kako bi vam se približili. To možda zvuči kao klišej, ali je činjenica da kada obratite pozornost na druge i cijenite njihovu pomoć, pokažete da ste zahvalni i skromni.

Simpatični ljudi pozdravljaju druge po imenu. Vaše ime je bitan dio vašeg identiteta, i svatko se osjeća sjajno kada ga ljudi upamte i koriste. Simpatična osoba budite sigurni, koristi nečije ime svaki put kada se vide. Simpatični se osmjevuju. Ljudi su naravno (i nesvjesno) ogledalo govora tijela osobe s kojom razgovaraju. Ukoliko želite da se ljudi dobro osjećaju i budu opušteniji u komunikaciji s vama, osmjevujte im se tijekom razgovora i oni će nesvjesno uzvratiti. Rezultat je da ćete se oboje dobro osjećati.

Simpatični uspostavljaju ravnotežu strasti i zabave. Ljudi gravitiraju prema onima koji su strastveni. Simpatična osoba zna uravnotežiti svoju strast s mogućnošću da se zabavi. Na poslu su ozbiljni, ali prijateljski raspoloženi i takvi su socijalno učinkoviti u kratkom vremenu i kapitaliziraju na vrijednim društvenim trenucima. Oni su smanjili male razgovore i tračeve i umjesto toga usredotočuju se na vlastite smislene interakcije sa svojim suradnicima. Oni se sjećaju što ste im rekli jučer ili prošli tjedan, što pokazuje da ste im jednako važni kao i njihov rad.

Simpatični ljudi su neprocjenjivi i jedinstveni. Oni se umrežavaju s lakoćom, promičući sklad na radnom mjestu, izvlače najbolje iz svih oko njih, i općenito se čini da im je najzabavniji život.

Dodajte ove vještine na svoj repertoar i samo promatrajte kako će se vaša uspješnost vinuti u nebesa!

Iskustvo - Zašto kao njegovateljica otvoriti obrt u Njemačkoj?

Otvaranjem obrta (njem. „Gewerbe“) štitite svoje interese na najkvalitetniji mogući način. Baveći se poslom njegovateljice, riskirate da ste pošteno radili i dali svoj maksimum a da plaću niste dobili. Nažalost, to se često događa u što se možete osvjedočiti na brojnim forumima na kojima njegovateljice razmjenjuju iskustva. Naravno da izgleda povoljnije ako posao nađete preko oglasa ili preko osoba koje posrednički posao rade "na crno", no morate računati s time da tada nemate baš nikakvu sigurnost da ćete teško zarađeni novac i dobiti, što je veliki i potpuno nerazuman rizik i još im morate platiti proviziju. Slijedeće što riskirate jest da ćete doživjeti brojne neugodnosti s poslodavcem koji može biti i psihopat kakvog ste gledali u filmovima strave i užasa.

Vjerojatno zazirete od papirologije i knjigovodstva (baš kao i ja) što je karakteristično za većinu ljudi s naših prostora, no vjerujte mi, koji god poslodavac je korektan i karakteran, teško da će s vama uopće razgovarati direktno. I oni žele imati sigurnost u vas, kao i vi u njih. Firma tu sigurnost daje i vama i poslodavcu, snoseći rizik bilo čije nekorektnosti. Obrt je jedini način da u Njemačkoj njegovateljski posao radite s dignitetom i zaštićeni. Vjerujte mi na riječ!

Osobno nisam imala nikakvih birokratskih obaveza vezanih za obrt, već ga je u moje ime otvorila firma "Linara FairCare" koja je i izdala poslodavcu u moje ime račun izvještavajući me o svakom koraku. "Linara FairCare" je preuzela brigu o plaćanju svih troškova vezanih za obrt i za to mi izdala potvrde, sve "crno na bijelo" da znam koje su korake učinili. Cijelu dokumentaciju sam dobila poštom na kućnu adresu i ostala sam jako iznenađena koliko je sve detaljno objašnjeno. Plaća mi je bila isplaćena već 25. u mjesecu (mislim za taj mjesec koji još nisam bila do kraja ni odradila), a djelatnici firme "Linara FairCare" su me redovito kontaktirali da bi provjerili kako sam, da li je sve uredu, da li sam sa svim zadovoljna... Tijekom cijelog trajanja turnusa su se brinuli o mojim uvjetima rada i na taj način mi pomogli da se osjećam ugodno i sigurno na mom radnom mjestu.